

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

at købe dem i fri Handel. Men hvis det ærede Medlem vil behandle Spørgsmaalet nøgternt, vil han sikkert erkende, at hvis Industrien fik Lov til at købe dette Korn i fri Handel ligesom Landmændene, saa vil Industrivirksomhederne kunne betale meget højere Priser end de Landmænd, der skal købe af hinanden, kan betale. Og det vil betyde, at man faar langt højere Priser for det Korn, som omsættes i fri Handel inden for Landbruget. Af den Grund kan jeg ikke gaa med til Ændringsforslaget; for efter min Mening bør det være saaledes, at man paa ingen Maade maa animere til højere Priser paa det Korn, der sælges i fri Handel, end absolut nødvendigt. Det er dyrt nok for de Landmænd, som nødvendigvis maa købe noget Korn, enten det er til det ene eller det andet Formaal.

Det ærede Medlem spurgte, om Industrien ligger med nogle Lagre. Nej, det kan det ærede Medlem være overbevist om, at den har ingen Lagre for Tiden.

Til det ærede Medlem Hr. Grønning vil jeg gerne sige angaaende en Forhøjelse af den hollandske Vægt, at det er saadan, at der kan betales en højere Pris paa 15 Øre for hvert Pund indtil 3 Pund over den fastsatte hollandske Vægt og trækkes fra med 15 Øre for indtil 5 Pund, det vil sige, at man kan komme op paa en Pris af 45 Øre over den i Loven fastsatte Pris. Hvis man skal gaa højere op, vil det uvægerligt betyde en Prisforhøjelse paa Brød, maaske ikke stor, men dog en Prisforhøjelse. Det samme gælder, hvis man skal imødekomme det ærede Medlem med Hensyn til at ansætte de Kornagenter, som der ingen Plads er for i Øjeblikket. Skal de placeres i Handelen af mig, saa maa man betale dem. Hvem skal betale dem? Enten maa Statskassen gøre det, eller ogsaa maa det lægges over paa Brødet, og derfor kan jeg ikke gaa med til det.

Jens Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister sagde, at hvis Forbeholdsretten blev forhøjet, saa skulde Udskrivningen ogsaa forhøjes. Men det er i hvert Fald ikke nødvendigt, hvis samtlige vore Ændringsforslag bliver gennemført. Vi har nemlig gennem det Korn, der tildeles til Sprit og Øl, givet Anvisning paa den nødvendige Besparselse og paa endnu mere, end der kræves hertil. Der er dog ingen Tvivl om, at vi vil faa en større Produktion her i Landet ved at forhøje Forbeholdsretten, og det forekommer mig, at en af de Ting, som Kornloven ogsaa skulde tilsigte foruden at skaffe det

nødvendige Korn til Befolkningens Forbrug — det er vi alle sammen enige om skal sikres] — var, at vi ogsaa fik Produktionen lagt saadan til Rette, at der blev Muligheder i dette Land for den størst mulige Produktion.

Angaaende den Tillid, som vi har vist Ministeren ved at stille Ændringsforslag om at give ham en Bemyndigelse til at forhøje Priserne, hvis det bliver nødvendigt, maa jeg sige, at det forbavser mig noget, at Ministeren er bange for at faa en saadan Bemyndigelse. Man skulde dog tro, at Ministeren maatte stole saa meget paa sig selv, at han ikke var bange for, at han vilde benytte denne Bemyndigelse, hvis der ikke var et forsvarligt Grundlag for at gøre det.

Vort Ændringsforslag om at stryge Tildelingen af Korn til Spritfabrikkerne og Bryggerierne har Ministeren faaet en forkert Opfattelse af. Han mente, at hvis vi strøg denne Tildeling, vilde det være nødvendigt, at de fik Adgang til at købe i det frie Marked til forhøjede Priser. Det er i hvert Fald ikke det, vil tilsigtes. Jeg mener derimod, at Tiden er saa alvorlig, at det var mere formaalstjenligt at anvende disse store Kvanta Korn til Menneskeføde fremfor til Luksusartikler, som Øl og Spiritus er. Jeg tror, at Tiden kan blive saa alvorlig, at mange Mennesker i vort Land vil dele dette vort Syn.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Jeg tror ikke, det kan være rigtigt, som den højtærede Minister siger, at en Forhøjelse af den hollandske Vægt med 2 Pund op vil betyde en tilsvarende Forhøjelse af Brødprisen. Gjorde den det, vilde jeg ikke have stillet mit Forslag. Jeg ser saaledes paa det, at det Korn, som der er Tale om, skal have Tørring under den ene eller den anden Form. Der var Mulighed for, at man nu kunde give denne Tørring ude i Landbruget; men naar Landmændene ikke tilskyndes dertil, er det naturligt, at de leverer Varerne efter Kornlovens Forudsætning, og Følgen deraf er denne, at Kornkøbmændene skal ved kunstig Varme tørre Kornet op, saa det er anvendeligt til Bagerens Brug. Derfor tror jeg, at skulde der være Tale om en Ændring af Kornprisen ved denne Foranstaltning, vilde det snarest være, at man kunde levere Brødkornet billigere end dyrere til Bagerierne.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg vil gerne sige til det ærede